

VI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26. Oktober 1932).

Udvalget har holdt flere Møder, haft Samraad med Handelsministeren og modtaget en Deputation fra Industriraadet. Det lykkedes ikke at naa til Enighed om Lovforslagets Affattelse.

Et *Flertal* (Venstre og Konservative) ønsker at udtale, at Ministeren og Regeringspartierne under Udvalgsforhandlingerne har afvist al Forhandling om Ændringer i Lovforslaget. Handelsministeren erklærede, at Forslaget indeholdt det Mindstemaal af Foranstaltninger, Regeringen maatte kræve.

Flertallet finder det rigtigt, at der under de nuværende vanskelige Valutaforhold og under Hensyn til forestaaende handelspolitiske Forhandlinger skabes Mulighed for at træffe saadanne Foranstaltninger, som maa anses for nødvendige og forsvarlige, og mener, at dette kan naas gennem de af Flertallet stillede Ændringsforslag, men Flertallet maa i saa Henseende forlange, at Handelsministeren skal have en saadan Tilslutning i Valutaudvalget, at Gennemførelsen af de paagældende Foranstaltninger vilde være sikret i Rigsdagen. Se herom Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 5, 7 og 8.

I Ændringsforslag Nr. 3 bestemmes, at der i Overenskomsten med Nationalbanken bl. a. skal angives Retningslinierne for Nationalbankens Valutapolitik.

Som det fremgaar af den nugældende Valutalovs § 7, var der ved denne Lovs Vedtagelse Enighed om, at Valutaattestsystemet skulde bringes til Ophør eller begrænses saaledes, at fremtidig kun visse bestemte Varer underkastes Importregulering. Flertallet maa fastholde denne Opfattelse, og hertil sigter Ændringsforslag Nr. 5.

Ved Ændringsforslag Nr. 6 foreslaar Flertallet, at der nedsættes et Nævn, hvori samtlige Erhverv er repræsenteret, hvis Udtalelse skal indhentes, forinden der træffes Foranstaltninger i Henhold til § 3.

Ændringsforslag Nr. 8, ligeledes af Flertallet, giver Minister og Valutaudvalg Bestemmelsesret med Hensyn til Forhold angaaende Skyld til og Tilgodehavender i Udlandet.

Endelig mener Flertallet, at Loven kun bør have Gyldighed til Udgangen af Maj 1933, Ændringsforslag Nr. 9.

De to konservative Medlemmer af Flertallet ønsker udover Flertallets Betænkning